

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ydelse af ekstraordinær hjælp til langvarigt arbejdsløse [af Chr. Madsen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 789, fremsættelsen i tidenden sp. 1314).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Socialministeren (Bomholt): I det foreliggende forslag til lov om ydelse af ekstraordinær hjælp til langvarigt arbejdsløse er det foreslået, at der til sådanne medlemmer af anerkendte arbejdsløshedskasser, som har haft mindst 90 dages ledighed i perioden fra 1. oktober 1960 til 31. marts 1961, ydes en ekstraordinær hjælp på 125 kr. til forsørgere og 85 kr. til andre forsikrede. Der foreslås endvidere statsrefusion efter bestemmelserne i arbejdsløshedslovens § 13.

En tilsvarende ekstraordinær hjælp er senest ydet i 1959 på grundlag af den efter regeringens forslag gennemførte lov af 15. april 1959, altså for 2 år siden. Så vidt jeg kan se, er der også tale om en afskrift af denne lov, idet dog kasserne dengang fik adgang til at yde denne hjælp uden stats-tilskud.

Begrundelsen for at yde hjælpen var navnlig den omstændighed, at understøttelserne dengang var blevet relativt forringet i forhold til arbejdslønnen og i forhold til sociale ydelser. Forholdet er anderledes i dag. Som bekendt gennemførtes ved loven af 13. april 1960 en forhøjelse af satserne, samtidig med at der indførtes andre bestemmelser, som tog sigte på at effektivisere den offentlige arbejdsanvisning. Jeg mener derfor, at der ikke er et væsentligt behov for at yde en hjælp som den foreslåede; der foreligger ikke nogen anmodning fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke. Der er jo ifølge forsørgslovens § 293 mulighed for at yde en supplerende hjælp i den enkelte kommune. Det er arbejdsløshedsloven og forsørgsloven, der skal bære de kommende situationer. Vi må, så vidt det overhovedet er gørligt, bort fra tillægslovene. Skal der ændres, må der ændres i hovedlovene.

Skulle der blive nedsat et udvalg, er jeg naturligvis villig til at tilstille det nærmere

oplysninger vedrørende arbejdsløshedssatser, hjælpeformer m. v.

Ordføreren for forslagsstillerne (Chr. Madsen): Det var jo meget svært at høre, hvad den højtærede socialminister sagde i sit indlæg, men jeg fik i hvert fald det ud af det, at socialministeren ikke mener, at forholdene er de samme nu, som de var i 1958-59, og at han som følge deraf ikke var indstillet på at medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Det er rigtigt, at der er sket ændringer med hensyn til arbejdsløshedsunderstøttelserne, de er blevet forhøjet; men det er også rigtigt, at der trods al tale om høj beskæftigelse her i landet er mennesker, der går arbejdsløse i lang tid og som følge heraf har en meget lav indkomst. En familieforsøger med et par børn vil, når han får arbejdsløshedsunderstøttelse hele året rundt, have omkring 7 000 kr. i understøttelsesindtægt.

For nogle aftener siden var der i TV en udsendelse, der omhandlede dette problem. Jeg så den ikke selv, men jeg har læst Aktuelt's leder den 15. marts — jeg beder om tilladelse til at citere — hvori man skriver:

„Vi har høj beskæftigelse. Vi har ganske vist alle været klar over, at der findes et fænomen som arbejdsløshedser. Arbejdsløshedsstatistikken har fortalt os det. Men hvor langt stærkere virker det ikke på en fjernsynsskærm at se og høre folk, der har været uden arbejde i mere end et år, fortælle om en fremtid uden håb.“

Sådan forholder det sig for mange af vore medborgere. De er i en fortvivlet økonomisk situation, de har en fremtid uden håb. Det er egentlig meget mærkeligt, at vi i en periode med højkonjunktur, i en periode, hvor der er mangel på arbejdskraft, har nogle områder, hvor arbejdsløsheden er meget høj. Der må jo ske noget, som man ikke er helt klar over i det høje folketing, noget, som vi ikke griber helt ind over for. Her i København med forstæder og på øerne som helhed har man en gennemsnitlig arbejdsløshedsprocent på 4,4-6,7. I Nord- og Vestjylland er der en gennemsnitlig arbejdsløshedsprocent på 9,6-